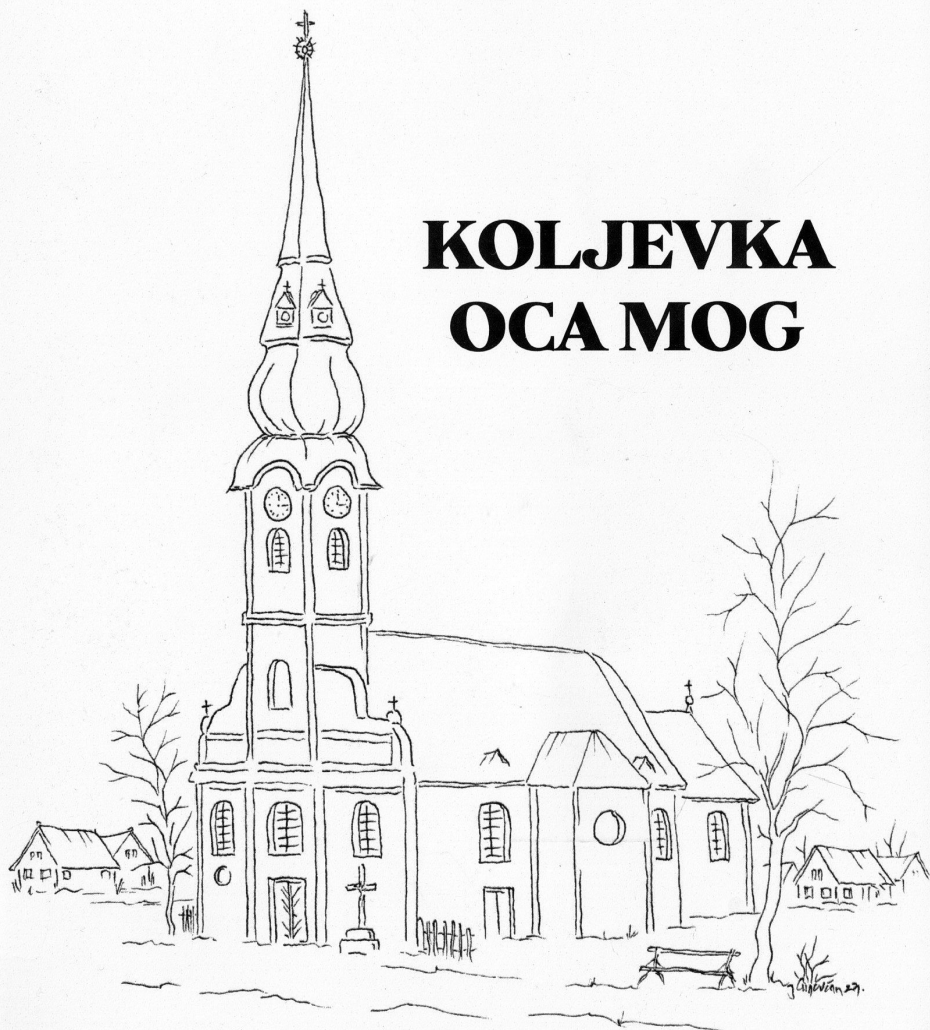

KOLJEVKA OCA MOG

Jela Šerbedija

IMPRESSUM

“KOLJEVKA OCA MOG”

Autor

Jela Šerbedija

NAKLADNIK

Vlastita naklada

UREDNIKA

Božica Jelušić

ILUSTRACIJA

Josip Cugovčan

TISAK

Tiskara “Brzi” Budančevica

NAKLADA

50 komada

ISBN

978-953-48410-2-0

IZDANO

01.03.2024.

ZAKOPANA LJUBAV

Kad ja odem na obalu Drave,
puše vjetar sa mađarske strane.
Stare vrbe savijaju grane,
u mom srcu otvore se rane.

I dok mjesec Dravom tiho plovi,
tužno srce još zanose snovi.
Svijetli kamen sa riječnoga dna,
samo Drava našu tajnu zna.

Uz obalu krčma puna dima,
tugu krijem ja u čaši vina.
Kunem sudbu koja mi te uze
dok niz lice padaju mi suze.

Stani srce sakrij svoju bol,
neću više misliti o njoj.
Zbogom Drava i obala stara,
neka stara ljubav vječno spava.

MALENOJ

Tisuću zvijezda na nebu sja
jednu od njih poklanjam ti ja.
Kad odrasteš za tu zvijezdu saznat ćeš ti
možda do tad ugasit će se moji sni.

Neka ti tamni oblaci ne prekriju zvijezde i njihov sjaj,
neka ti u sjećanju ostane zagrljaj.

Jedna zvijezda na nebu najjače će sjati,
tu ću za tebe odabrati.
Budi sretna ti, tvoja zvijezda i tvoji sni.

SVATKO KRIJE NEKU TUGU

Svatko krije neku tugu
dali je taji ili kaže svome drugu.

Neki je krije u duši i bolu
a neki je bace ko kamen u moru.

Neki je pretvore u suze i riječi,
a neki ne daju preko usta priječi.

Neki kriju tugu u samoći,
a neki je šapuću u mrkloj noći.

Neki svoju tugu tuguju u tišini,
neki je povjere sjajnoj mjesecini.

Neki je pospreme na dno duše
i čekaju da vjetar otpuše.

Puhni vjetre, moju tugu nosi,
dok leprša sijedi pramen u kosi!

LIVADA I POLJSKO CVIJEĆE

Livada je naša nekošena,
kapljicama rose orošena.
Ovdje vrijeme kao da je stalo
u njoj poljsko cvijeće procvjetale.

Ja prošetam sama po livadi
i sjetim se svojih dana mladih.
Prijatelja odanih i dragih,
koje davno u srce posadih.

Krenuh tada kući polagano, složih cvijeće lijepo izabrano. Tu
u vazi nek je poslagano za njih kojih nema odavno.

KOLIJEVKA OCA MOG

Sviraj svirče u zanosu svom,
divne dane prošlosti mi broj!

U tom selu pitomom,
tu je rođen otac moj!

Tu me uvijek srce vuče,
na ognjište staro vraća,
Ta kolijevka oca moga,
to je selo Pitomača!

Tamburice sviraj jače,
dok još žica snage ima.
Neka moji pradjedovi
sniju među čempresima.

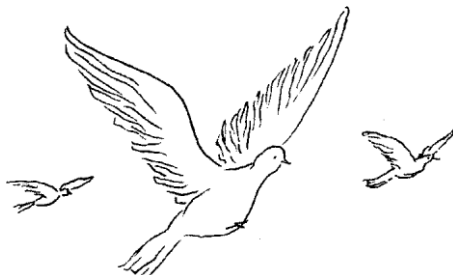
Kad pjevati neću moći,
bližit će se staza kraju.
zbogom ostaj, Pitomačo
moga oca zavičajju!

POLETI GOLUBE MOJ

Poleti golube moj,
odnesi pozdrav u tuđinu djeci hrvatskoj.
Reci im da je tuđa zemlja hladna i daleka,
vratite se, Hrvatska vas domovina čeka!

Neka ognjišta ne ostanu pusta
i da nema gladnih dječjih usta.
Neka pšenica zori zdravim klasom,
a pjesma se čuje vedrim glasom.

Ima mjesta u širini svijeta,
jedan drugom da čovjek ne smeta.
Domovinsko najmekše je krilo,
gdje se našeg roda gnijezdo snilo!

IMA JEDNO MJESTO

Ima jedno mjesto
na koje ne odlazim baš često.

Tamo je mir i tišina,
nema ljubomore i zavisti,
tamo svi spavaju,
svi su isti.

To je mjesto spokoja i mira
samo šum vjetra i čempresa
svoju himnu svira.

Tamo ti nitko neće polomiti srce i dušu
oko križa tek vjetrovi pušu.

Mislim da tamo svatko nađe mir i mjeru,
to je cesta u jednome smjeru.

Netko će ti reći zbogom,
a netko će plakati za tobom.

POKOPANA PROŠLOST

Lutam oceanom prošlosti
izgubila se u labirintu davnih vremena.

Utapah se u prošlosti
kao Titanik u prostranstvu dubokih voda.

Isplivah iz dubine tame
i osjetih miris đurđica
koje je ukrao vjetar
nekad davno, davno.

Ostavih u dubinama prošlost,
sa nebeskim pticama,
vinuh se na krilima vjetra
sa buketom bijelih ruža
do nebeskih visina.

SUDBINA

**Kažu kad se rodiš
sudbina ti se piše,
pred njom trči
ona tebe stiže.**

**Kud god kreneš,
svi putevi neku sudbu nose:
I nikad saznati ne možeš
dali dobro ili zlo donose.**

**Stoga hrabro hodaj i prolazi
obećanja svoja ne pogazi.
Nekad tužan, nekad sretan
pratit će te po tvojoj stazi,
a kada umreš sa tobom odlazi.**

ZIMA I LOVAC

Pahulje bijele, posvuda vas ima,
padajte, neka se znade daje zima!

Neka sjevernjak zapuše ljut
i neka zamete kolnike i put.
Neka škripi kora pod čizmama,
kao nekad u davnim zimama.

Netko sinoć putem prolazio
i duboki snijeg je pregazio.
Tko to noću prag nam obilazi
i znakove ostavlja na stazi?

Tu je Mjesec sinoć provirio
i u snijegu lovca opazio.
Puška noćas ostati će nijema,
od divljači niti traga nema.

U čizmama ozeble su noge,
spasi jelen i krzno i roge!
A ti lovče, glavu pod krov sklanjaj,
pa uz vatru o lovini sanjaj!

BOŽIĆ

Kada Božić pokuca na vrata
otkucaje čujem crkvenoga sata.
Neka snijeg pada i vlada tišina,
oko srca blagost i toplina.

Te čarobne Badnje noći,
u slamici će Isus doći.
Vrata srca otvorimo svog
za svakoga tužnog i nesretnog.

Božja svjetlost neka dođe svima
da mir vlada među narodima.
Nitko od nas u taj sveti dan,
neka ne bude sam i nesretan.

Jutro ispod okićenog bora
i blagoslov blagdanskog stola.
Molimo se za mir i toplinu,
našoj djeci za blagu sudbinu.

MAJČINA ŽELJA

Jedno večje sjela stara majka
na stari panj kraj svog kućnog praga.

Nikog nema samo
jedno malo mače
tuguje, samuje i stalno plače.

Od života pogrbe se leđa i posijede kose.
Uz nju dvije štake koje njeno staro tijelo nose.

Tužna sjedi gleda u daljinu,
ugledala Mjesec kako sjaji i tužno reče:
„I i mjeseci mali kada pređeš preko mora i planina,
tamo negdje postoji tuđina”.

U tuđini moja djeca svoju sreću traže,
reci da im stara majka kaže da se kući vrate,
da je bar na onaj svijet isprate”.

BIJELI LJILJANI

Ljiljani su procvjetati bijeli,
kao da su anđeli u vrt doletjeli.

Miris šire i tiho trepere,
sve dok ruka cvijet im ne ubere.

Gledam vaše latice od svile,
oči mi se suzom natopile.
Nikad na vas neće pasti sjena,
bjelina je vaša uzvišena.

Vi sjajite u ljetnome žaru, i u ruci sveca na oltaru.
I dok vjetar vaše čaške njiše cijeli vrt po vječnosti
miriše.

HANA I LANA

Hana i Lana, dvije su prijateljice,

Lana crna, Hana plava,

ništa njima u životu

probleme ne stvara.

Iako su još male

u školu idu same.

Teške torbe na leđima nose,

Nikog se ne boje i svima prkose.

Odlične su učenice,

još i k tome male svađalice.

Vole ići u crkvu, uvijek su na koru

kao anđeli pjevaju u crkvenom zboru.

MOJE SELO

Sve je tiho i sve mirno spava
moje selo mjesec zlatom obasjava.

Ranom zorom jutro svanulo
Sa istoka sunce granulo.

Oči piju tu ljepotu zore rane
Kad nebeske ptice pjevaju sa grane.

Kad mirišu zumbuli u dvoru,
a pijetli pjevaju u zoru.

Tu ljepotu ja u srcu nosim
svojim selom se ponosim.
I dok ovu pjesmu moja ruka piše
Iz daljine bagrem zamiriše.

STARA KLUPA

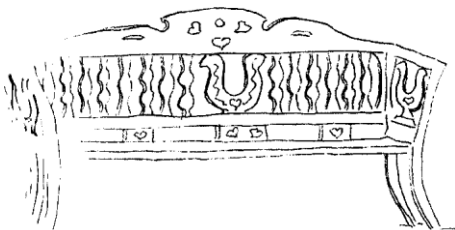
Staru klupu pregazio zub vremena
tužna u dvorištu drijema,
i ne sluti što joj se sprema,
oronula od jakih zima
i velikih vrućina,
Stara klupa vremenu prkosi
i mnoge uspomene sa sobom nosi.

U noćnoj tišini mnoge tajne krije
nitko neće saznat što je bilo prije.

Sva se stisla u svojoj samoći,
vidi sama da joj nema pomoći.

Odbrojava i posljednje sate,
kada sunce svane odnijet će je
na ognjište i tamo će da plane.

Skupit će se drage sjene noćas,
da kraj vatre odaju joj počast.

POKOŠENO SIJENO

Na livadi pokošeno sijeno
golubova jato na njegov sjelo.
Da odmore umorno si tijelo
i ključaju sjemenke za jelo.

Stara roda sa krova je sišla,
da u suhom sijenu nađe miša.
Ko pokrivač suho sijeno grije,
ispod njega zeko tako uši krije.

Poželio stoga jelen stari,
na tom mjestu da si log napravi.
Pod krošnjom se nadao šeširu,
da ga muhe ostave na miru.

Lukava se lija okuraži
da u sijenu lovinu potraži.
Ali nema za nju ovdje hrane,
ona voli zalogaje masne.

Grahorica, stolisnik i smilje,
svilena trava, ljekovito bilje.
Na livadi sijeno grablje čeka
i miriše kao apoteka.

VOLIM

Vol i ni ljude, volim svijet,
volim ptice i u polju cvijet.

Volim šumu kada lista
i jutarnju rosu kad u travi blista.

Volim sunce koje nas grije
i na nebu dugu koja vodu pije.

Volim svoja rodna polja,
vinograde i podolja.

Volim noć u tišini
i kad se sve smiri
i kad mjesec u sobu zaviri.
Volim livadu i u njoj poljsko cvijeće
i prvu lastu kad s juga dolijeće.

Volim kada padne prvi snijeg
i zabijeli šume i zelen brijeg.
Volim vatru kad u kaminu pucketa.
Ah, što mogu prodoše mi ljeta!

CRVENI KARANFILI

Što miriše tamo u daljini?

Procvjetali to su karanfili!

Vjetar blag se s njima poigrava
s neba zraka sunčeva je pala.

Sjaj crveni žari izdaleka,
ko da plamen nosi ruka neka.

Mirisom ste dušu mi opili,
a ljepotom srce pridobili.

Ko kraljevi obukli ste togu,
ja vas danas ubrati ne mogu!
Vaša lijepost neka vrt mi krasi,
sve dok crven sjaj se ne ugasi.

USPAVANKA DORI

Leti leti ptica jato,
ti si moje malo zlato.
Zvezdice ti na nebu sjaje,
a mjesec miluje tvoje kose plave.

Tvoj anđeo čuvar
sletjet će s neba raširenih krila,
a ti mirno spavaj moja mila.

Probudila se rana zorica,
zapjevala u šumi ptičica.
Ustaj, ustaj mala Dora,
svanula je rana zora!

VJETAR U POLJU

Danas se vjetar poljem kočoperi,
misli da na zemlji svima pravdu mjeri.

Juri, neće nikako da stane
starom javoru u polju polomio grane,
a sa vrbe bacio je gnijezdo stare vrane.

Juri poljem kao da je lud,
Popio je kapi rose svud.
Juri sto na sat
nitko ne zna što će biti sad.
Polomio kukuruzu krila,
pšenica se k crnoj zemlji savila.

Kuda juriš, ti luđače snažni,
Stani malo i svoj bijes ublaži.
A on sve jače poljem fijuče
u prozore i u vrata tuče.

Divlja snaga mirne ljude plaši, mlada
šumo, zastavama maši!

Nek se vjetar smiri i povuče,
da izade dječji smijeh iz kuće.

NA ŠODRANI

Ispod vrta velika je bara,
a ta bara zove se Šodrana.
Na Šodrani nikog više nema,
ostala je kao opomena.

Nekad u njoj bistra voda bila,
kupanjem nas ljeti osvježila.
AI je u njoj neman carevala,
živote je mnoge progutala.

Danas stoji sablasna i sama,
obrasle je vrbe, korov i visoka trava.

Tužno gledam tu čudnu bistrinu,
i na ljudsku pomišljam sudbinu.
Ptičji pjev me na vrbama prene,
ko da netko pjeva rekvijeme.

BAGREM I PČELE

Rascvao se svuda bagrem bijeli,
pa miriše moj zavičaj cijeli.
Oko mene leti pčela roj,
da što prije stigne k šumi toj!

Raširio bagrem svoje grane, da
što više pčela na njih stane.
Sad cvjetove bijele
pune meda pčele sišu,
sretne sve odreda.

Gdje priroda zdravljem još odiše,
bijeli bagrem cvate i miriše.
Rad je pčela ljudima naklonjen:
krepkost daje slatki med poklonjen.

Kad u polju otrovi se praše,
ugibaju zlatne pčele naše.
Zar se ljudi propasti ne boje,
kad unište pomoćnice svoje?

STARI DIMNJAK

Tužno gledam ovaj dimnjak stari,

U kome se vatra već ne pali.

Nit se diže u vis plavi dim,

otišle su uspomene s njim.

Strši iznad trošnog starog krova,

dok prag hvata ruka od korova.

Tužan čeka da vjetar zapuše

i posljednje cigle da se sruše.

Pusta kućo, bez mirisa hrane,

tko još pamti tvoje vedre dane?

Još u pjesmi trak se dima diže,

dok dimnjaku ZBOGOM ruka piše!

JEČAM U POLJU

Nemam dara da sliku narišem
pa o zlatnom ječmu pjesmu pišem.
Zorom gledam kroz prozorčić skriven:
svježom rosom ječam je umiven.

Oku teško vjerovati je u to,
da u polju ima more žuto.

Zreli ječam njiše se, talasa, blista
rosa sa svakoga klasa.

Znam da kratko čarolija traje:
zreli ječam zdravu hranu daje.
Stroj se vrti, nestaje milina,
zlatno polje prekrit će tišina.

VINOVA LOZA

Savila se loza oko žice ko kad cura
plete pletenice.

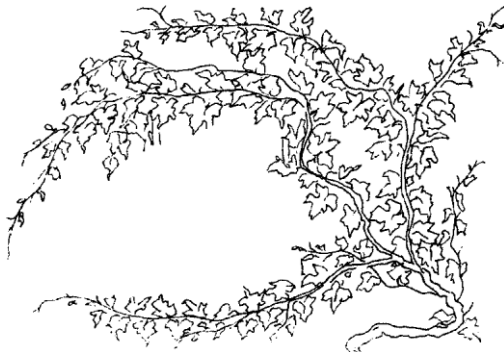
Listovi joj sjajni i zeleni, zlatno
sunce iznad nje treperi.

Rasti lozo, ti se ne predaji
pradjedovi su te darovali.

Tvoje grožđe slatko je i fino samo
treba znati piti vino.

Tvoje vino jače je od droge, pa
nam nekad i klecaju noge!

Po tri dana neki se ne bude: vino
skrši i najjače ljude!

NOĆ NAD PODRAVINOM

Tiho šumi vjetar s Bilogore
spustila se noć sa neba dolje.
Zagrlila podravsku ravnicu,
skrila ko dragi ljubavnicu.

Noć je svoja raširila krila,
u san tone Podravina mila.
Sa neba je Mjesec provirio,
meku travu nježno poljubio.

Podravine moja, ljubav neće proći!
Sve dok mjesec obasjava noći,
ja ću tebi pjesme poklanjati,
koljevkom te dravskom odnjihati!

BRODIĆ SELO KRAJ DRAVE

Utihnulo selo pokraj Drave,
samo vjetar niže zrele trave.
Stara kruška crni se u dvoru,
gdje su pijetli pjevali u zoru.

Tu u travi kruške istrunuše,
gledam stare kuće što se ruše.
Zemlja teška, crna, neorana,
nitko brazde ne ore već odavna.

Žitelji se mnogi odselili,
što su ovdje svoj na svome bili.
Iznad vrata tri su slova blijeda,
tri je kralja bilježila kreda.

Spavaj selo, nemoj tugovati,
ja ću tebe pjesmom opjevati.
Kad na granu šumska ptica sleti,
netko te se u daljini sjeti!

Rasuli se ljudi poput zrnja,
divlju ružu ne pamte sred trnja.
Ljudi bili dobri i pitomi,
nek im tuga sad srce ne slomi.

STARI HRAST

Pokraj stare šume razlistane
bistri potok u daljinu teče.
Spustio je hrast ponosne grane,
drvosječa prema njemu kreće.

Pada lišće sa staroga hrasta,
došla jesen i posljednji dani.
Nema više šumara ni rasta,
završit će deblo na pilani.

A sad zbogom, stari prijatelju,
srest ćemo se možda jednog dana.

Ne u tuzi, nego u veselju, u
kuhinji za vrijeme blagdana.

Tu ćeš biti stol sred sobe naše,
u Božičnoj onoj tihoj noći,
uz stolnjak svilen i kristalne čaše,
iz kojih se rujno vino toči!

UVENULE POTOČNICE

Potočnice plave kraj potoka cvale,
djetinjstvu su našem sreću dale.

A sada ih više nitko brati neće
već u potok ljudi dovezli smeće.

Prestao je teći živ potok kroz travu,
potočnice uvenule spustile su glavu.

Ako netko ima osjećaj u duši,
kako može potok bistri i cvijet da uguši?

O, čovječe, stani malo,
zar ti nije do potoka stalo?
Zar ti nije do plavoga cvijeta
i sudbine našega planeta?

ROZA

Izašla je Roza na ulicu,
obukla je kratku haljinicu.
Otvorila je plavi kišobran,
bila lijepa kao ljetni san.

Krasile je vitke noge duge,
i kaputić na zelene pruge.
Nosila je cipelicu na visoku petu
i pušila skupu cigaretu.

Spustila je Roza crnu kosu,
imala je znamenku na nosu.
Kakve grudi, mili Bože,
i torbica sva od zmijske kože!

Roza, Roza ti moja hipnoza
Roza, Roza trebaš li prijevoza?
Vozit ću te na motoru,
spavat ćemo u šatoru.
Roza, Roza svaki dan
nosit ću ti plavi kišobran.

BREZA I GAVRANOVI

Obukla se breza u srebro i zlato,
sakrila je noćas gavranova jato.

Milostiva sva je i sva bijela
ugrijala umorna im tijela.

Puše vjetar, taj sjevernjak ljut,
brezi želi poderati skut.
Ali breza čvrsto grane svije,
svoje jato zaštititi i skrije.

Vjetar prijeti, bičevima mlati,
i gavrane želi da dohvati.
Da im krila lomi i bol stvara
crnim perjem bjelinu šara.

Bijela breza u kraljevskom tkanju,
naslanja se bliže starom zdanju.
Polagano gavranove njiše,
dok sjevernjak sve puteve briše.

JESEN

**Polagano vjetar njiše
krošnju starog hrasta
otišla je i posljednja lasta.
Stigla jesen na krilima vjetra,
otjerala dašak toplog ljeta.**

**Po krošnjama drveća
rasipala šarenilo boja,
obojala livade i polja.
Oj, jeseni ti čarobno doba,
sretan je tko plodove ti proba.**

**Zreli vinogradi i rumena vina
sve si u čaroliju pretvorila.
Nema ništa ljepšeg od jeseni,
kada zriju grožđe i kesteni!**

SJAJUTRAVI

**Ta divna ljetna noć
noćas ima posebnu moć.
Nebom se rasule biserne zvjezdice,
a u travi zasjale Ivanjske krijesnice.**

**Taj čarobni sjaj u travi
na Ivanjsku noć pogled mami,
krijesnice zasjaju, pa se ugase
ko maleni vanzemaljci one travu krase.**

**Te malene krijesnice
na repu imaju sijalice,
cvrčak u travi zacvrčao
a krijesnici rep zasjao.**

**Stara sova boji se izaći ispod krova
misli da su zvijezde sa neba pale,
a ivanjske krijesnice malo je zavarale.**

DEDA I TREŠNJA

Sazrela je trešnja rana
u dvorištu kraj starog bunara.
Savila je dolje rodne grane,
al ostat će trešnje neubrane.

Kad je rana zora svanula
iz oka dedi suza kanula:
„trešnjo moja, ponos moga dvora,
ostali smo samo ti i ja kao noćna mora“.

„trešnjo moja, duši si mi melem,
ali nemam kome da te berem.

Otišli su moji u tuđinu,
dali pamte svoju domovinu?

Nikog nema da se sjeti mene,
stara ruka poput grane vene!“

PODRAVINA U DOLINI DRAVE

**Podravina u dolini Drave tiho spava
sa nehaje mjesec zlatom obasjava.
Rasule se nebom zvijezde,
u starim vrbama ptice se gnijezde.**

**Podravino moj rodni zavičaju,
ostavit ću srce u tom kraju.
Neka moja duša mirno spava
dok Podravinom teče rijeka Drava.**

**Nosim te u srcu od kad znam za tebe,
bilo koju pjesmu pišem,
uvijek mislim ja na tebe.
Kad ja više pisat neću moći
i moj život bližit će se kraju,
i ja ću ostat sama,
ti ćeš živjet u mojim pjesmama.**

U MIRISU JORGOVANA

**Jorgovani širom naših sela
po njima miriše Podravina cijela!**

**Ja vas molim nikom je ne dajte,
za našu je djecu sačuvajte.**

**Nek se stara navada ne mijenja
u njoj rastu nova pokoljenja.**

**Podravine, ti se ne predaji,
sve dok cvatu jorgovani plavi!**

**Dok u nama teče krv podravska
živjet će Domaja nam Hrvatska!**

LAMPAŠ

**Na tavanu u osami sakrio se lampaš stari,
nikad više nitko neće zapaliti svjetlost sreće.**

**Moji pradjedovi sklopili su oči već odavno
i za njega vrijeme tad je stalo.**

**Tvoju svjetlost više nitko i ne pamti
i sve davne uspomene koje nitko neće znati.**

**Ti lampašu stari sudbinom se nosi
i modernom vremenu prkosi.
To je sve što mogu tebi dati
u ovoj pjesmi vječno ćeš ostati.**

ŽIVOT

Život je nekad pjesma,
nekad tuga, nekad bol,
nekad slatki šećer,
nekad gorka sol.

Život je nekome kratak,
nekome dug,
nekome posut trnjem,
nekome bisernim zrnjem.

Života je čaša vina
kad je popiješ s prijateljima,
život je samo jedan,
bio tužan ili sretan.

Zato se jesti da si samo čovjek
i u prolazu si samo jedna sjena,
puhne vjetar i više te nema.

PODRAVSKI MAKОВI

Danas su podravska polja puna sjaja
rascvali se crveni makovi, ne vidiš im kraja.
Hodam poljem kao nekad u vremena davna,
a crveni makovi vratili me u djetinjstvo kad sam bila mala.

To jutarnje čudo opilo mi dušu,
dok lagani vjetrovi sa istoka pušu.
Sljubilo se jutro i sunčeve zrake,
a crveni makovi rasuli se poljem ko iz bajke.

Podoh kući, u meni se neka tuga budi.
Ubrah par cvjetova, stavih ih na grudi.
Iz oka spustila sam suzu na svoju podravsku grudu.

LIJEPO JE KAD NETKO NEKOGA VOLI

**Lijepo je kad netko nekoga voli,
iz oka suzu otjera,
utješi srce da ne boli,
u duši kap ljubavi pokloni.**

**Lijepo je kad netko nekoga voli,
kad si tužan utjehu pruži,
kad ti život prekriju oblaci tamni,
a on ti pruži svijetlost u tami.**

**Lijepo je kad netko nekoga voli,
kad ti stave na ranu soli
ti si nemoćan u svojoj boli,
a netko ti pruži ruku i sreću pokloni.**

DUGA ZIMSKA NOĆ

Duga je duga zimska noć,
sa crkvenog tornja otkucava ponoć.
Ko biseri s neba padaju pahulje bijele,
dvije svijeće na stolu već su izgorjele.

Te duge zimske noći
nije došao tko je trebao doći.
Gdje je bio, to znade od snijega prostrt sag
i hladan vjetar koji je zameo trag.

Te duge zimske noći miješale se suze
i pahulje bijele u žalosnom oku Danijele.

BILJEŠKA O PISCU

Jela Šerbedija (r. Ivanić) rođena je 01.03.1950. godine u Podravskim Sesvetama gdje je završila osnovnu školu. Zaposlila se u šumariji Đurđevac gdje je provela svoj radni vijek.

Sa svojom obitelji živi u Podravskim Sesvetama. Uživa u ljepoti Podravine i njene prirode. Bila je predsjednica “Aktiva žena” Podravske Sesvete. Za kulturno umjetničko društvo pisala je igrokaze i različite tekstove. 2018. godine izdala je prvu knjigu pjesama “U dolini perunika” U nastajanju ima još dvije knjige pjesama koje će izdati poslije romana “Madež u obliku crvene jagode” kojeg je izdala 2022. godine.

2024. izdala je dvije knjige “Koljekva oca mog” i “Žagar”.

Na kraju treba ista i da se u mladosti bavila i sportom. Bila je igra ica uvene sesve ke osnovnoškolske rukometne ekipe pod vodstvom Marijana Tur i a, a kasnije Marka Bijuka, koja je šesdesetih godina prošlog stolje a bila senzacija u svakom pogledu. Svojom igrom i borbenoš u pobje ivale su sve svoje rivale i osvajale školske naslove, te dušu i srca mnogobrojnih gledalaca. Svaka utakmica bila je jedinstven, nevi eni i nedoživljeni doga aj u Podravskim Sesvetama.

SADRŽAJ

ZAKOPANA LJUBAV.....	5
MALENOJ.....	6
SVATKO KRIJE NEKU TUGU.....	7
LIVADA I POLJSKO CVIJEĆE.....	8
KOLJEVKA OCA MOG.....	9
POLETIGOLUBEMOJ.....	10
IMA JEDNO MJESTO.....	U
POKOPANAPROŠLOST.....	12
SUDBINA.....	13
ZIMA I LOVAC.....	15
BOŽIĆ.....	16
MAJČINA ŽELJA.....	17
BIJELI LJILJANI.....	18
HANA I LANA.....	19 ;
MOJE SELO.....	20 r
STARA KLUPA.....	21
POKOŠENO SIJENO.....	22
VOLIM.....	23
CRVENI KARANFILI.....	24
USPAVANKA DORI.....	25
VJETAR U POLJU.....	26

SADRŽAJ

NA ŠODRANI.....	27
BAGREM I PČELE	28
STARI DIMNJAK	29
JEČAM U POLJU.....	30
VINOVA LOZA	31
NOĆ NAD PODRAVINOM.....	32
BRODIĆ SELO KRAJ DRAVE	33
STARI HRAST.....	34
UVENULE POTOČNICE	35
ROZA.....	36
BREZA I GAVRANOVI.....	37
JESEN.....	38
SJAJ U TRAVI.....	39
DEDA I TREŠNJA.....	41
PODRAVINA U DOLINI DRAVE.....	42
U MIRISU JORGOVANA	43
LAMPAŠ	44
ŽIVOT	45
PODRAVSKI MAKOVI.....	46
LIJEPO JE KAD NETKO NEKOGA VOLI	47
DUGA ZIMSKA NOĆ.....	48
BILJEŠKA O PISCU.....	51

